

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/425/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211213716
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2211213716.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., Praha 4, Novodvorská 994, IČO: 25 117 483, Česká republika, zastúpený advokátskou spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporkyni: G. E., nar. XX.XX.XXXX, H. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava IČO: 42 260 086, zastúpený advokátskou spoločnosťou: HKP Legal s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 1.022,97 eur s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C 188/2011-46 zo dňa 02. apríla 2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C 188/2011-52 zo dňa 26. apríla 2012, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie vedľajšieho účastníka o d m i e t a .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd výrokom I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.058,81 eur s úrokom z omeškania 10,5% ročne od 22.09.2010 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku súd žalobu zamietol a výrokom III. žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 49,16 eur na trovách právneho zastúpenia a 23,92 eur na ďalších trovách, na adresu právneho zástupcu žalobcu, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie po citácii § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a), b), § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. a) až l), ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 vyhlášky č. 87/1995 Z.z., § 544 ods. 1, § 39, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vecne argumentoval tým, že považoval spotrebiteľský úver bez poplatkov a bez úrokov. Vychádzal z toho, že odporkyňa je povinná vrátiť navrhovateľovi len sumu, ktorú jej navrhovateľ poskytol bez úrokov a bez poplatkov, pričom navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 1.659,70 eur a len túto čiastku je odporkyňa povinná vrátiť navrhovateľovi. Podľa výpisu z úveru odporkyňa pred odstúpením zaplatila v piatich nepravidelných splátkach 325,63 eur a po odstúpení uhradila 311,10 eur, teda celkom zaplatila 636,73 eur a k vráteniu jej ostáva suma 1.022,97 eur. Navrhovateľ uplatňoval vyčíslené úroky z omeškania vo výške 246,- eur a súd dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nárok na úrok vo výške 138,78 eur nepriznal pre absenciu zákonných náležitostí, súd zamietol nárok na zmluvnú pokutu v sume 272,39 eur, keďže táto zmluvná podmienka je dojednaná iba v obchodných podmienkach a nespĺňa zákonom danú podmienku písomnej formy obojstranného súhlasu zmluvných strán. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník výlučne v časti v ktorej bolo návrhu vyhovené. V odvolaní uplatnil námietku premlčania a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne a vedľajšiemu účastníkovi prizná náhradu trov konania. Poukázal na to, že sa jedná o formulárovú, typovú, štandardnú zmluvu vopred pripravenú právny predchodcom navrhovateľa, ktorej obsah odporca nemal možnosť reálne ovplyvniť. Posudzovaný právny vzťah je od svojho vzniku právny vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahy občianskoprávne, nie je potrebné osobitne poukazovať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky z toho dôvodu, že právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 19.01.2009 od zmluvy odstúpil, odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od začiatku. V súdnej veci by mal každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal, predstavuje to istinu, teda sumu reálne vyplateného úveru z titulu vydania bezdôvodného obohatenia vo výške, ktorá by predstavovala nedoplatok. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčuje, nakoľko právny predchodca navrhovateľa od zmluvy odstúpil listom zo dňa 19.01.2009, splatnosť nastala 20.01.2009 a navrhovateľ podal návrh 19.08.2011, je celý jeho nárok premlčaný.

Navrhovateľ odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril a navrhol, aby odvolací súd odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. a zároveň, aby navrhovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 51,98 eur s DPH pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby vo výške 42,82 eur s DPH a režijného paušálu vo výške 9,16,- eur s DPH. Poukázal na ustanovenie § 201 O.s.p., a má za to, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania, pretože združenie nebolo vedľajším účastníkom v čase vyhlásenia rozsudku a súd nemal ani povinnosť doručiť združeniu predmetný rozsudok. Pokiaľ ide o námietku premlčania uplatnenú vedľajším účastníkom navrhovateľ poukázal na § 93 ods. 2 O.s.p. a na § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Vedľajší účastník je oprávnený na procesné úkony, pričom námietka premlčania je hmotnoprávny úkon. Aj zo znenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník tzn. na námietku premlčania uplatnenú vedľajším účastníkom treba nazerať ako na neúčinne uplatnenú. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves spis. zn. 6C 11/2012. Navrhovateľ má za to, že námietku premlčania uplatnila neoprávnená osoba. K otázke náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka navrhovateľ zastáva názor, že nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pretože v konaní vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia.

Odporkyňa odvolací návrh nepodala, k odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne nevyjadrila. Odporkyňa nezareagovala ani na výzvu odvolacieho súdu, aby oznámila, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka, pričom túto výzvu riadne prevzala 12.03.2014.

Z obsahu predmetného spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania podaním doručeným súdu 24.04.2012, pričom oznámenie o vstupe do konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne bolo doručené navrhovateľovi i odporkyne a vstup do konania žiaden z účastníkov nenamietal. Vedľajší účastník sa stal účinne vedľajším účastníkom v zmysle § 93 ods. 2, 3 O.s.p.

V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností.

V zmysle § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

S účinnosťou od 1. septembra 2003 ustanovenie § 201 O.s.p. „posilnilo“ postavenie vedľajšieho účastníka v tých prípadoch, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a (ním podporovaným) vedľajším účastníkom. V týchto prípadoch je právo podať odvolanie vedľajším účastníkom jeho samostatným procesným právom nezávislým od postoja, vôle a úkonov (hlavného) účastníka konania. Zmyslom takej procesnej úpravy je zabrániť tomu, aby vedľajší účastník čelil dôsledkom vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom konania bez možnosti ovplyvniť výsledok konania aj podaním odvolania proti vôli účastníka konania, ktorého v konaní taký vedľajší účastník podporuje.

Ustanovenie § 201 veta druhá O.s.p. zdôrazňuje samostatnosť (nezávislosť na vôli a úkonoch niekoho iného) procesného oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odvolanie v tých veciach, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Uvedené ustanovenie v spojení s § 93 O.s.p. nemožno však v žiadnom prípade vykladať tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania jeho vzťahu s účastníkom konania.

Rozhodovacia prax súdov zastáva názor, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas. Ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Pokiaľ tento účastník vyjadril v konaní svoju vôľu tým, že sa vzdal odvolania, nemôže ho podať ani vedľajší účastník. Ak sa účastník odvolania nevzdal, je súd v prípade, že odvolanie podal len vedľajší účastník, povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. Ak účastník odmietne takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmietne jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená (porovnaj tiež uznesenia Najvyššieho súdu SR z 30. apríla 2009 sp. zn. 1Cdo 59/2009 i sp. zn. 3Cdo 188/2012).

V danej veci odvolací súd postupoval v intenciách citovaných rozhodnutí NS SR a po zistení, že odvolanie bolo podané výlučne vedľajším účastníkom, odporkyňa stojacu na jeho strane vyzval k vyjadreniu, či s podaným odvolaním súhlasí. Napriek tomu, že táto výzva bola odporkyňi riadne doručená, odporkyňa nereagovala a súhlas vedľajšiemu účastníkovi k podanému odvolaniu neudelila. Za popísanej situácie, s poukazom na vyššie uvedenú už ustálenú súdnu judikatúru, odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, iba odvolanie vedľajšieho účastníka s použitím ust. § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený, odmietnuť.

Keďže odmietnutie odvolania má obdobné následky ako zastavenie konania, s analogickým použitím § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo zásadne právo na náhradu trov konania navrhovateľovi. Odvolací súd bol ale toho názoru, že v danom prípade boli splnené podmienky pre výnimočnú aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. pre nepriznanie náhrady trov konania inak fakticky úspešnému navrhovateľovi voči vedľajšiemu účastníkovi, ktorého odvolanie muselo byť odmietnuté. Za takéto dôvody odvolací súd považoval okolnosti daného prípadu, keď k odmietnutiu odvolania podaného vedľajším účastníkom muselo dôjsť iba z toho dôvodu, že pasívna odporkyňa nevyslovila s odvolaním súhlas. Za týchto okolností odvolací súd nepovažoval za spravodlivé, aby k náhrade trov konania bol zaviazaný vedľajší účastník, ktorý odvolanie podával v prospech odporkyne za účelom ochrany jej záujmov. Odvolací súd preto navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.